



Bryssel den 6.9.2016
COM(2016) 553 final

**RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET, RÅDET,
EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA KOMMITTÉN SAMT
REGIONKOMMITTÉN**

**om genomförandet av direktiv 2006/21/EG om hantering av avfall från
utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG**

1. INLEDNING

Avfall från stenbrotts- och gruvindustrin står för en mycket stor del av den totala mängden avfall som produceras i Europeiska unionen (cirka 30 procent under 2012, se tabellen som bifogats denna rapport). En felaktig hantering av sådant avfall kan få skadliga effekter på människors hälsa och miljön, och kan leda till allvarliga olyckor.

Syftet med direktiv 2006/21/EG om hantering av avfall från utvinningsindustrin¹ (nedan kallat *direktivet*) är att förebygga eller i möjligaste mån begränsa sådan skadlig inverkan på miljön, särskilt vatten, luft, jord, fauna, flora och landskap, och därav följande hot mot människors hälsa som kan uppkomma till följd av hanteringen av avfall från utvinningsindustrin. Direktivet omfattar hanteringen av avfall som direkt härrör från prospektering, utvinning, bearbetning och lagring av mineraltillgångar och från drift av stenbrott.

Under de två på varandra följande perioder som omfattas av denna rapport (den 1 maj 2008 till den 30 april 2011 och den 1 maj 2011 till den 30 april 2014) skulle medlemsstaterna sätta i kraft och genomföra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. Direktivet skulle ha införlivats senast den 1 maj 2008. Vid kommissionens bedömning av införlivandeåtgärderna uppdagades att direktivet i många fall hade införlivats på fel sätt eller endast delvis. Kommissionen inledde 22 formella undersökningar. För närvarande pågår fyra rättsliga förfaranden rörande överträdelser.²

I enlighet med artikel 22 i direktivet har kommissionen antagit beslut som ger vägledning om eller tolkar vissa aspekter i direktivet, eller utvecklar ytterligare tekniska aspekter.³ Arbetet med att utarbeta tekniska riktlinjer för inspektioner har ännu inte avslutats.

¹ EUT L 102, 11.4.2006, s. 15.

² Bulgarien, Danmark, Frankrike och Storbritannien.

³ Kommissionens beslut 2009/358/EG av den 29 april 2009 om den harmonisering och regelbundna överföring av information och det frågeformulär som avses i artiklarna 22.1 a och 18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG om hantering av avfall från utvinningsindustrin (EUT L 110, 1.5.2009, s. 39).

Kommissionens beslut 2009/335/EG av den 20 april 2009 om tekniska riktlinjer för upprättande av den finansiella säkerheten i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG om hantering av avfall från utvinningsindustrin (EUT L 101, 21.4.2009, s. 25).

Kommissionens beslut 2009/337/EG av den 20 april 2009 om definitionen av kriterierna för klassificering av avfallsanläggningar i enlighet med bilaga III till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG om hantering av avfall från utvinningsindustrin (EUT L 102, 22.4.2009, s. 7).

Kommissionens beslut 2009/359/EG av den 30 april 2009 om komplettering av definitionen av inert avfall för genomförandet av artikel 22.1 f i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG om hantering av avfall från utvinningsindustrin (EUT L 110, 1.5.2009, s. 46).

Kommissionens beslut 2009/360/EG av den 30 april 2009 om komplettering av de tekniska krav för karakterisering av avfall som fastställs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG om hantering av avfall från utvinningsindustrin (EUT L 110, 1.5.2009, s. 48).

Kommissionen och Europeiska standardiseringskommittén (CEN) har också utarbetat standarder för provtagning och analysmetoder, särskilt med hänsyn till artikel 22.2 i direktivet.⁴

År 2008 antog kommissionen sammanfattningen av ett referensdokument för bästa tillgängliga teknik för hantering av gruvavfall (*Reference Document on Best Available Techniques for the Management of Tailings and Waste-Rock in Mining Activities*)⁵.⁶

2. RAPPORTERING OCH BEDÖMNING

Enligt artikel 18.1 ska medlemsstaterna vart tredje år överlämna en rapport till kommissionen om genomförandet av direktivet. Rapporten ska upprättas på grundval av ett frågeformulär.⁷ Enligt artikel 18.1 ska kommissionen också offentliggöra en rapport om genomförandet av direktivet på grundval av de rapporter som medlemsstaterna lämnat in.

Denna rapport omfattar de två första rapporteringsperioderna: den 1 maj 2008 till den 30 april 2011 och den 1 maj 2011 till den 30 april 2014.

Enligt artikel 18.2 ska medlemsstaterna dessutom varje år överlämna information om alla händelser som verksamhetsutövarna anmält som kan påverka avfallsanläggningarnas stabilitet och alla betydande negativa miljöeffekter som uppdagas vid avfallsanläggningarna i samband med kontroll- och övervakningsförfarandena. Enligt artikel 7.5 ska informationen i ett tillstånd som utfärdats i enlighet med direktivet på begäran göras tillgänglig för EU:s och medlemsstaternas behöriga statistikmyndigheter för statistiska ändamål.

Vid bedömningen av den information som medlemsstaterna lämnat för den första rapporteringsperioden⁸ underströks de begränsningar som finns i det nuvarande treåriga rapporteringssystemet, som inriktar sig på medlemsstaternas antagande av åtgärder som gör det möjligt att genomföra bestämmelserna i direktivet. Informationen i medlemsstaternas rapporter var inte tillräcklig för att kommissionen skulle kunna bedöma det praktiska genomförandet av dessa åtgärder.

För att få en mer fullständig bild användes därför ytterligare informationskällor utöver de nationella rapporterna. Det rörde sig framför allt om information som kommissionen hade tillgång till om vilka åtgärder som ska vidtas vid olyckor och incidenter, och information från andra allmänna källor, t.ex. forskningsprojekt och nationella myndigheters webbplatser.

⁴ Karaktärisering av avfall – Provtagning och analys av svagt syralöslig (WAD) cyanid vid utsläpp till sandmagasin, europeisk teknisk specifikation CEN/TS 16229:2011, 29.6.2011.

Karaktärisering av avfall – Statisk test för bestämning av syrabildnings- och neutraliseringspotential i sulfidhaltigt avfall, europeisk standard EN 15875:2011, 26.10.2011.

Karaktärisering av avfall – Övergripande vägledning för karaktärisering av avfall från utvinningsindustrin, CEN/TR 16376:2012, 24.6.2012.

⁵ http://eippcb.jrc.ec.europa.eu/reference/BREF/mmr_adopted_0109.pdf.

⁶ Kommissionens beslut om antagande av sammanfattningen av referensdokumentet om bästa tillgängliga teknik i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/21/EG om hantering av avfall från utvinningsindustrin och om ändring av direktiv 2004/35/EG.

⁷ Kommissionens beslut 2009/358/EG (EUT L 110, 1.5.2009, s. 39).

⁸ Se:

<http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/mining/Study%20Implementation%20report%20Executive%20Waste%20Directive.pdf>.

Kommissionen anlitate också oberoende konsulter för att få hjälp med att se över den tillgängliga informationen.⁹

Vid bedömningen av medlemsstaternas rapporter för de båda rapporteringsperioderna kontrollerade kommissionen för det första om de var fullständiga och för det andra om de åtgärder som beskrevs utgjorde en omfattande uppsättning åtgärder, dock utan att avge ett för tidigt omdöme om åtgärdernas överensstämmelse med direktivet eller det faktiska genomförandet.

3. RAPPORTERING OM DIREKTIVETS GENOMFÖRANDE I MEDLEMSSTATERNA

3.1. Anläggningar av kategori A: de viktigaste bestämmelserna

Eftersom bara en bråkdel av det utvinningsavfall som genereras i EU utgör en risk för miljön eller människors hälsa föreskriver direktivet ett system med differentierade skyldigheter för hanteringen av detta avfall och för tillståndsförfarandena för anläggningar.

Det föreskrivs strängare skyldigheter för anläggningar där det finns en högre risk för att miljön eller människors hälsa påverkas vid en olyckshändelse. Dessa anläggningar kallas anläggningar av kategori A. Elva medlemsstater har uppgett att de inte har några anläggningar av kategori A inom sitt territorium.¹⁰

Bedömningen inriktades särskilt på de bestämmelser som gäller denna kategori. Genomförandet av dessa bestämmelser anses vara en lämplig indikator för att bedöma hur direktivet har genomförts i sin helhet. Bestämmelserna omfattade särskilt åtgärder i anslutning till avfallshanteringsplaner och förebyggande av allvarliga olyckshändelser och information, praktiska åtgärder för att säkerställa överföringen av information, förfarandet för att fastställa anläggningar av kategori A (inbegripet anläggningar med gränsöverskridande effekter), utarbetande av externa beredskapsplaner och inspektioner.

Den övergripande slutsatsen är att de flesta medlemsstater har antagit allmänna åtgärder för att genomföra direktivet. Åtgärderna består framför allt av avfallshanteringsplaner, förebyggande av allvarliga olyckshändelser och information och praktiska åtgärder för att säkerställa överföringen av information. Om man dessutom jämför de båda rapporteringsperioderna har det skett en övergripande förbättring när det gäller de åtgärder som vidtagits beträffande dessa bestämmelser.

Däremot visar bedömningen också att den praktiska tillämpningen av vissa bestämmelser behöver förbättras. Vissa medlemsstater behöver till exempel slutföra klassificeringen av anläggningar av kategori A genom att tillämpa kriterierna i beslut 2009/337/EG. Den stora variationen i antalet anläggningar av kategori A som medlemsstaterna har utsett och skillnaderna mellan antalet anläggningar som har rapporterats och mängden farligt utvinningsavfall som genererats¹¹ tyder på att processen ännu inte har slutförts (se tabellen som bifogats denna rapport).

⁹ http://ec.europa.eu/environment/waste/studies/mining/waste_extractive_industries.pdf.

¹⁰ Österrike, Belgien, Tjeckien, Danmark, Estland, Lettland, Litauen, Luxemburg, Malta, Nederländerna och Polen.

¹¹ Farlighetsgraden hos det avfall som hanteras i en anläggning är ett kriterium för att anläggningen ska klassificeras som kategori A (se tabellen som bifogats denna rapport).

Ett annat område som tycks behöva prioriteras i flera medlemsstater är utfärdandet av tillstånd för alla anläggningar av kategori A. Utarbetandet av externa beredskapsplaner för alla anläggningar av kategori A måste också slutföras: enligt medlemsstaternas rapporter tycks cirka 25 procent av dessa anläggningar inte ha några beredskapsplaner.

Den information som medlemsstaterna lämnat tyder på att bestämmelserna om inspektioner kanske inte tolkas och genomförs på samma sätt av alla medlemsstater. Dessutom varierar antalet inspektioner som medlemsstaterna har angett kraftigt. Eftersom informationen från medlemsstaterna återspeglar olika praxis är det inte särskilt värdefullt att jämföra den.

3.2. Övriga bestämmelser

Vissa sifferuppgifter som medlemsstaterna lämnat om antalet anläggningar som omfattas av direktivet förefaller inte rimliga (se tabellen i slutet av denna rapport). Uppgifterna varierar kraftigt mellan medlemsstaterna och är relativt låga jämfört med den information om genereringen av utvinningsavfall på nationell nivå som finns att tillgå från andra källor. I artikel 2 anges direktivets tillämpningsområde. Där begränsas också möjligheterna till undantag. Antalet anläggningar som medlemsstaterna angett i sina nationella rapporter tyder emellertid på att denna bestämmelse inte tolkas och genomförs på samma sätt av alla medlemsstater.

- Sex medlemsstater¹² uppger till exempel att det inte finns några anläggningar inom deras territorium som omfattas av direktivet. Enligt andra informationskällor ser det emellertid ut som att det i vissa av dessa länder faktiskt förekommer utvinningsverksamhet som genererar avfall, i vissa fall även farligt avfall.
- Det mycket låga antalet anläggningar för inert avfall som vissa medlemsstater uppgett skiljer sig också kraftigt från de uppgifter som andra medlemsstater lämnat. (Frankrike uppgav t.ex. att det fanns 4 100 anläggningar och Ungern 604, medan andra länder uppgav ett mycket lägre antal.)

De tillstånd som utfärdas enligt detta direktiv kan kombineras med tillstånd som krävs enligt annan EU-lagstiftning (t.ex. Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU¹³ (Sevesodirektivet)) för att undvika onödigt överlappning av information och onödigt dubbelarbete. Endast ett fåtal anläggningar som omfattas av detta direktiv har uppenbarligen rapporterats som anläggningar för utvinningsavfall.

I artikel 17.1 fastställs skyldigheter när det gäller inspektioner. Medlemsstaterna ska se till att de avfallsanläggningar som omfattas av ett tillstånd enligt detta direktiv inspekteras innan deponeringen påbörjas, och därefter med regelbundna mellanrum som även omfattar åtgärder efter stängning, för att försäkra sig om att villkoren i tillståndet är uppfyllda. I direktivet definieras inte uttryckligen begreppet inspektion, och det anges heller inte i detalj hur en inspektion bör genomföras. Enligt artikel 22 ska emellertid kommissionen upprätta och anta tekniska riktlinjer för inspektioner.

Den stora variationen när det gäller åtgärder som antagits om inspektioner – särskilt villkoren för inspektioner, deras karaktär, ansvariga myndigheter och hur ofta de ska genomföras – och antalet inspektioner som genomförts under den andra rapporteringsperioden tyder på att

¹² Danmark, Lettland, Litauen, Luxemburg, Malta och Nederländerna.

¹³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/18/EU av den 4 juli 2012 om åtgärder för att förebygga och begränsa faran för allvarliga olyckshändelser där farliga ämnen ingår och om ändring och senare upphävande av rådets direktiv 96/82/EG (EUT L 197, 24.7.2012, s. 1).

medlemsstaterna kanske inte alltid har tolkat direktivets bestämmelser om inspektioner på samma sätt.

Endast sju länder¹⁴ uppger att det har förekommit överträdelser på nationell nivå¹⁵ under den andra rapporteringsperioden. Att villkoren i tillstånden inte uppfylldes och att anläggningar drevs utan tillstånd var de vanligaste typerna av överträdelser som rapporterades.

Enligt direktivet får bestämmelserna anpassas eller frångås för vissa anläggningar, beroende på avfallens karaktär. Genom nationella förteckningar över inert avfall, som överensstämmer med kommissionens beslut 2009/359/EG, skulle man kunna skilja på dessa typer av avfall. Endast åtta medlemsstater har utnyttjat denna möjlighet.¹⁶

De slutsatser som kan dras när det gäller genomförandet av de övriga bestämmelserna i direktivet (dvs. de som är tillämpliga på alla anläggningar) är därför desamma som de som dragits när det gäller anläggningar av kategori A, nämligen att de flesta medlemsstater har infört en allmän ram, men det finns fortfarande ett antal problem att lösa.

Skillnaderna mellan medlemsstaterna visar att man behöver göra mer för att se till att alla medlemsstater tolkar och tillämpar de grundläggande begreppen i direktivet på ett liknande sätt för att garantera att bestämmelserna är ändamålsenliga i hela EU.

4. RAPPORTERING OM SÄKERHETEN

Enligt den information som kommissionen erhållit hade det inträffat totalt fem olyckor, i två länder, under de båda perioder som omfattas av denna rapport.

Ingen formell underrättelse om dessa olyckor hade emellertid lämnats till kommissionen, vilket krävs enligt artikel 18.2 i direktivet. Informationen erhöles från andra källor.

Medlemsstaterna uppmanades också att bekräfta att det inte hade inträffat några olyckor under de båda rapporteringsperioderna. De flesta medlemsstaterna har bekräftat att det inte inträffat några olyckor. Det skulle emellertid behövas mer ingående information för att kunna bedöma om direktivets mål om att minska risken för olyckor har uppfyllts.

5. ÖVERGRIPANDE FRÅGOR I SAMBAND MED RAPPORTERING OCH TILLHANDAHÅLLANDE AV INFORMATION

Kvaliteten på informationen från medlemsstaterna varierar. Alla medlemsstater har lämnat in nationella rapporter, i enlighet med artikel 18. Många har lämnat mycket detaljerad, fullständig och aktuell information, och alla medlemsstater har lämnat in rapporter som är åtminstone tillräckligt fullständiga.

Skillnaden i den information som lämnats och risken för att vissa bestämmelser kan ha feltolkats skapar osäkerhet om huruvida informationen kan jämföras och gör det mycket svårt att bedöma medlemsstaternas resultat när det gäller genomförandet av direktivet.

På det hela taget konstaterade kommissionen vid utarbetandet av rapporten att den information som medlemsstaterna lämnat i enlighet med artikel 18 i sig inte är tillräcklig för

¹⁴ Bulgarien, Estland, Finland, Grekland, Polen, Rumänien och Storbritannien.

¹⁵ Totalt 54 registrerade fall, men inte alla berörda medlemsstater rapporterar antalet fall.

¹⁶ Tjeckien, Finland, Frankrike, Litauen, Portugal, Slovakien, Spanien och Storbritannien.

att ge en klar, tillräckligt detaljerad och tillförlitlig bild av hur direktivet genomförts i praktiken. Rapporteringskraven i denna artikel är inriktade på antagandet av åtgärder, men det hänvisas inte uttryckligen till information om det praktiska genomförandet av dessa åtgärder.

Trots att kommissionen även använde andra källor kunde den bara få fram begränsad information som kompletterar eller bekräftar informationen från medlemsstaterna, särskilt när det gäller rättsliga och administrativa aspekter (inbegripet olyckor). Den tillgängliga informationen är inriktad på tekniska och vetenskapliga frågor, men det finns till exempel ingen offentlig förteckning över anläggningar för utvinningsavfall.

6. SLUTSATSER OCH FORTSATT ARBETE

På grundval av kommissionens bedömning kan man dra slutsatsen att de flesta medlemsstater har antagit de åtgärder som behövs för att genomföra bestämmelserna i direktivet. Bedömningen visade emellertid också att det finns ett antal frågor kvar att lösa för att man ska vara säker på att genomförandet av direktivet leder till önskad skyddsnivå.

Medlemsstaternas rapporter tyder på att flera viktiga bestämmelser, t.ex. om klassificeringen av avfallsanläggningar eller beviljandet av tillstånd och inspektioner, inte tolkas och genomförs på samma sätt av medlemsstaterna. För att genomförandet av direktivet ska bli mer enhetligt planerar kommissionen att

- utfärda allmänna riktlinjer för genomförandet av bestämmelserna i direktivet, och
- utarbeta riktlinjer för inspektioner i enlighet med artikel 22.1 c.

Kommissionen kommer också att överväga olika sätt att förbättra medlemsstaternas rapportering om genomförandet, bland annat om olyckor, säkra en större spridning av resultaten av sin bedömning av informationen från medlemsstaterna och främja utbytet av information om utvinningsverksamhet, bland annat bästa praxis.

Man kan till exempel använda ett annat förfarande för att samla information, i enlighet med artikel 7.5. Insamlingen av ytterligare information om direktivets genomförande i praktiken kommer att vara en hjälp i kommissionens arbete för att

- stödja genomförandet och efterlevnaden av direktivet, särskilt genom att på ett effektivare sätt upptäcka brister i det faktiska genomförandet av direktivet och utforma lämpliga åtgärder för att avhjälpa dem,
- fastställa bästa praxis för genomförandet av direktivet, och
- undersöka nya sätt att hantera rapporteringen och förenkla processerna och att vid behov ändra bestämmelserna i kommissionens beslut 2009/358/EG om överföring av information i enlighet med målen för kontrollen av ändamålsenligheten hos miljöövervakning och miljörapportering.¹⁷

¹⁷ SWD(2016) 188 final, kommissionens arbetsdokument *Towards a Fitness Check of EU environmental monitoring and reporting: to ensure effective monitoring, more transparency and focused reporting of EU environment policy.*

För att genomföra sitt åtagande i EU-handlingsplanen för den cirkulära ekonomin arbetar kommissionen för närvarande med att utarbeta vägledning och främja bästa praxis i planer för hantering av gruvavfall.¹⁸

Kommissionen kommer också att fortsätta samla in information för att i framtiden kunna uppdatera relevanta aspekter av direktivet så att man kan säkra skyddet av människors hälsa och miljön, med särskild tonvikt på sådana aspekter som hantering av farligt avfall, säkerheten vid fördämningar och dammar och åtgärder för att förebygga föroreningar.

¹⁸ COM(2015) 614 final, meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén *Att sluta kretsloppet – en EU-handlingsplan för den cirkulära ekonomin*.

Uppgifter från medlemsstaterna

	Total mängd avfall 2012 ⁱ	Total mängd avfall från utvinningsverksamhet 2012 ⁱⁱ	Mineralavfall och solidifierat avfall från utvinningsverksamhet ⁱⁱⁱ	Farligt mineralavfall och solidifierat avfall från utvinningsverksamhet ^{iv}	% farligt avfall över den totala mängden mineralavfall och solidifierat avfall från utvinningsverksamhet	Rapporterade anläggningar i drift ^v	Kategori A-anläggningar i drift ^{vi}	Fullständighet (rapportering) ^{vii}	Antal inspektioner (totalt) ^{viii}	Antal inspektioner (kat. A) ^{ix}
Europeiska unionen (28)	2 514 220 000	733 980 000	731 950 000	13 460 000	1,84					
Belgien	67 630 317	115 137	30 245	9	0,03	3	0	◇	u.s. ^x	
Bulgarien	161 252 166	141 082 596	141 061 523	13 266 720	9,40	u.s.	2	◇	u.s.	u.s.
Tjeckien	23 171 358	167 422	88 585	1 359	1,53	7	0	◇	0	
Danmark	16 332 249	18 005	5 704	45	0,79	0	0	✓	0	
Tyskland	368 022 172	8 625 187	8 488 645	7 705	0,09	27	2	✓	1 073	46
Estland	21 992 343	9 354 964	9 346 454	5	0,00	4	0	✓	53	
Irland	13 421 334	2 024 984	1 984 284	508	0,03	22	2	◇	154	49
Grekland	72 328 280	47 831 627	47 822 445	90	0,00	2 343	1	◇	u.s.	u.s.
Spanien	118 561 669	22 509 144	22 495 556	368	0,00	1 558	25	◇	u.s.	u.s.
Frankrike	344 731 922	2 477 408	2 196 522	1 644	0,07	4 152	1	✓	3 401	1
Kroatien	3 378 638	5 034	2 729	257	9,42	u.s.	u.s.	✓	u.s.	u.s.
Italien	162 764 632	719 666	345 842	1 990	0,58	213	126	◇	349	u.s.
Cypern	2 086 469	217 888	217 311	0	0,00	13	1	◇	13	1
Lettland	2 309 581	1 968	1 478	0	0,00	0	0	✓		
Litauen	5 678 751	25 911	7 171	25	0,35	0	0	✓		
Luxemburg	8 397 228	131 314	121 034	0	0,00	0	0	✓		
Ungern	16 310 151	91 218	81 827	30 852	37,70	862	6	✓	932	115

	Total mängd avfall 2012 ⁱ	Total mängd avfall från utvinningsverksamhet 2012 ⁱⁱ	Mineralavfall och solidifierat avfall från utvinningsverksamhet ⁱⁱⁱ	Farligt mineralavfall och solidifierat avfall från utvinningsverksamhet ^{iv}	% farligt avfall över den totala mängden mineralavfall och solidifierat avfall från utvinningsverksamhet	Rapporterade anläggningar i drift ^v	Kategori A-anläggningar i drift ^{vi}	Fullständighet (rapportering) ^{vii}	Antal inspektioner (totalt) ^{viii}	Antal inspektioner (kat. A) ^{ix}
Malta	1 452 496	45 103	45 103	0	0,00	0	0	✓		
Nederländerna	123 612 767	179 164	139 670	3 280	2,35	0	0	✓		
Österrike	34 047 465	51 339	34 687	7 830	22,57	33	0	✓	60	
Polen	163 377 949	68 035 432	67 599 891	1 301	0,00	99	0	✓	116	
Portugal	14 184 456	242 598	227 253	5	0,00	8	3	⊠	18	28
Rumänien	266 975 602	223 292 741	223 173 154	125 458	0,06	74	2	✓	743	
Slovenien	4 546 506	14 448	10 936	0	0,00	u.s.	u.s.	✓	0	0
Slovakien	8 425 384	310 580	299 913	203	0,07	119	3	✓	102	15
Finland	91 824 193	52 880 000	52 880 000	0	0,00	90	9	✓	166	41
Sverige	156 306 504	129 480 919	129 455 408	162	0,00	22	15	⊠	75	
Storbritannien	241 100 639	24 043 977	23 787 471	8 233	0,03	601	4	✓	43	4

ⁱ Hämtat från env_wasgen, Eurostat: avfall som genererats av alla näringsgrenar i Nace och av hushållen.

ⁱⁱ Hämtat från env_wasgen, Eurostat: avfall som genererats av utvinningsverksamhet.

ⁱⁱⁱ Hämtat från env_wasgen, Eurostat: mineralavfall och solidifierat avfall som genererats av utvinningsverksamhet.

^{iv} Hämtat från env_wasgen, Eurostat: farligt mineralavfall och solidifierat avfall som genererats av utvinningsverksamhet.

^v Uppgifter för den andra perioden, enligt medlemsstaternas rapporter.

^{vi} Uppgifter för den andra perioden, enligt medlemsstaternas rapporter.

^{vii} ✓: fullständig information har lämnats; ⊠: information har lämnats men förefaller ofullständig eller oklar.

^{viii} Uppgifter för den andra perioden, enligt medlemsstaternas rapporter.

^{ix} Uppgifter för den andra perioden, enligt medlemsstaternas rapporter.

^x u.s.: uppgift saknas.